

Î N C H E I E R E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melega Andrei împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, intervenient accesoriu Centrul de Instruire Continuă în Domeniul Electoral mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2016, Melega Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, intervenient accesoriu Centrul de Instruire Continuă în Domeniul Electoral mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 26 octombrie 2015 potrivit ordinului nr.52-p a plecat în concediu pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

La 28 octombrie 2015 a reluat activitatea cu regim parțial de muncă conform ordinului nr.53-p, iar la 09 noiembrie 2015, beneficiind de dreptul acordat potrivit art.18 alin. (2) și (4) al Legii nr. 289-XV din 02 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, a depus toate actele necesare la CTAS Centru pentru a obține dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, fapt confirmat prin recipisă (cererea nr.2015/91/1/27656 din 09 noiembrie 2015).

Menționează că, ulterior, la 12 noiembrie 2015, CTAS Centru a emis decizia de acordare a indemnizației lunare pentru creșterea copilului în mărime de 1705,37 lei, pentru perioada începând din 26 octombrie 2015-12 august 2018.

La 27 ianuarie 2016, de către CTAS Centru a fost adoptată decizia nr.2016/91/1/2380 de suspendare a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, decizia dată a fost adoptată din motiv că contabilul din unitatea economică în care activează, Centrul de Instruire Continuă în Domeniul Electoral, a indicat din greșeală în declarația persoanei asigurate (REV 5) pe numele lui Melega Andrei, că în perioada lunilor octombrie 2015, noiembrie 2015 și decembrie 2015, a lucrat cu program de muncă integral, însă nu și parțial.

Relevă că, la 19 februarie 2016 Centrul de Instruire Continuă în Domeniul Electoral a depus o cerere la CTAS Centru cu solicitarea corectării declarației persoanei asigurate (REV 5), cerere care a fost admisă de către CNAS și efectuate corectările solicitate.

Cu decizia CTAS Centru din 27 ianuarie 2016, a făcut cunoștință în a doua jumătate a lunii martie curent, iar la data de 29 martie 2016 a depus o cerere prealabilă la CTAS Centru în temeiul art. 14 al Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, prin care a solicitat revocarea deciziei nr. 2016/91/1/2380 din 27 ianuarie 2016 pe motivul ilegalității acesteia.

Astfel, la 30 martie 2016, prin răspunsul CTAS Centru nr. 2779, i-a fost refuzată reluarea plății lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, fiind informat despre obligativitatea restituirii sumei în mărime de 3740, 81 lei, primită pentru perioada 26 octombrie - 31 decembrie 2015.

A mai indicat reclamantul suplimentar prin cererile de concretizare că, argumentul de bază pentru suspendarea plății indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani invocat de către CTAS Centru a fost că, la data reluării activității, în condițiile timpului de muncă parțial, dânsul nu avea calitatea de beneficiar al indemnizației.

Explică că, însăși CTAS Centru prin decizia din 12 noiembrie 2015, cât și prin răspunsul oferit avocatului poporului nr. 3896 din 03 mai 2015, recunoaște calitatea sa de beneficiar al indemnizației din 26 octombrie 2016, astfel că nu este argumentată în nici un mod lipsa calității sale de beneficiar al indemnizației la data de 28 octombrie 2015.

Menționează că, la ședința din 07 iulie 2016, pârâtul a prezentat cererea sa de acordare a indemnizației din 09 noiembrie 2015, unde a depistat că lipsește ordinul de reluare a activității cu regim parțial, la 6 zile după aceasta, copilului său i-a fost oferit grad de invaliditate sever, admitând astfel că, posibil în acel moment, a omis să verifice existența aceluși ordin în cerere, însă, pârâtul a prezentat acte precum că a fost informat sub semnătură, că în caz dacă nu va prezenta acel ordin, indemnizația va fi suspendată.

Invocă că, prin prisma normelor legale și anume a pct. 7² al Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, urmează a fi restituite sumele primite necuvenit, în cazul reluării muncii/angajării, eliberării din serviciu și nu prevede situația de reluare a muncii în condițiile programului de muncă parțial, iar pct.7 subpct.3 alin.(4) din același Regulament prevede că, în cazul în care mama sau tata (beneficiari de indemnizație) își reia activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, indemnizația lunară pentru creșterea/îngrijirea copilului nu se suspendă.

Solicită reclamantul, în urma concretizării cerințelor, anularea deciziei CTAS Centru nr. 2016/91/1/2380 din 27 ianuarie 2016 privind suspendarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii; obligarea CTAS Centru se reia plata indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, suspendată în baza deciziei nr.2016/91/1/23 80, începând cu luna ianuarie 2016 și până la reluarea muncii cu regim integral la data de 08 august 2016 conform ordinului nr. 25-p/2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26.10.2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr. 2016/91/1/2380 din 27.01.2016 de suspendare a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani. S-a obligat Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru să reia în privința lui Melega Andrei plata indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu 01.01.2016 și până la reluarea muncii cu regim integral la data de 08.08.2016.

Nefiind de cord cu hotărârea primei instanțe, Casa Națională de Asigurări Sociale, a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2016.

La 22 iunie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nefiind constatate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Susține că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru în baza documentelor prezentate a efectuat toate corectările solicitate și odată cu efectuarea corectărilor s-a constatat că, intimatul Melega Andrei, la momentul reluării serviciului cu regim parțial de muncă nu era beneficiar de indemnizație pentru creșterea și îngrijirea copilului, deoarece, cererea pentru acordare indemnizației a fost depusă la 09.11.2015, iar dânsul și-a reluat activitatea cu regim parțial doar după două zile de la ieșire în concediul pentru îngrijirea copilului, la data de 28.10.2015.

De asemenea indică că, în prezent, Melega Andrei este beneficiar de indemnizație pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani din data de 05.09.2016, concomitent activând cu regim parțial de muncă din 19.09.2016, respectiv dreptul la indemnizație din 05.09.2015 a fost obținut cu respectarea procedurii legale de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului.

Referitor la termenul declarării recursului, Colegiul menționează că actele cauzei nu atestă cu certitudine data recepționării de către recurent a deciziei integrale, iar în astfel de circumstanțe recursul declarat la 22.06.2017 se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări

Sociale, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari